

Muistio

1.7.2022

VN/16759/2022
VN/16759/2022-MMM-1

VALTIONEUVOSTON ASETUS KALASTUKSESTA ANNETUN VALTIONEUVOSTON ASETUKSEN 1 JA 4 §:N MUUTTAMISESTA

1. Yleistä

Euroopan unioni antoi kalastuskiintiöistä vuosien 2021 ja 2022 vaihteessa kaksi neuvoston asetusta, jotka sisältävät voimassa olevaan valtioneuvoston asetukseen kalastuksesta (1360/2015, jäljempänä *kalastusasetus*) ja valtioneuvoston asetukseen lohenkalastuksen rajoituksista (236/2017) nähden poikkeavaa sääntelyä. Lokakuussa 2021 annettiin neuvoston asetusta, joka vaikuttaa lohen vapaa-ajankalastukseen Suomessa merialueilla ja tammikuussa 2022 annettiin neuvoston asetusta, jonka vuoksi ankeriaan rauhoitusaikaa Suomessa on tarpeen tarkastella uudestaan.

Neuvoston asetusta (EU) 2022/109 tiukensi jäsenmaiden velvollisuutta asettaa ankeriaalle rauhoitusaika, joka ottaa huomioon ankeriaan vaelluksen. Rauhoitusajan tulee sijoittua elokuun alun ja helmikuun lopun välille ajanjaksona, jolloin ankerioiden kutuvaellusta eniten tapahtuu. Suomessa voimassa olevan asetuksen rauhoitusaika ei täysin vastaa vaadittua. Ankeriaan osalta neuvoston asetuksen muutoksen vaikutus koskee sekä vapaa-ajankalastajia että kaupallisia kalastajia.

Lohen vapaa-ajankalastukseen liittyvät neuvoston asetuksen (EU) 2021/1888 rajoitukset ovat jo voimassa sellaisenaan, eivätkä vaatisi välttämättä valtioneuvoston asetuksen muutosta. Vapaa-ajankalastajille on Suomessa kuitenkin uutta, että unionin lainsäädännöstä tulee suoraan velvoittavia kalastusrajoituksia ja voi aiheuttaa epätietoisuutta siitä, että miksi kansallisessa lainsäädännössä asioista säädetään toisin. Tämän vuoksi on tarpeen lohen osalta lisätä informatiivinen teksti asiasta kalastusasetukseen, jotta kalastajat olisivat perillä kaikista lohen vapaa-ajankalastukseen liittyvistä rajoituksista, joita heidän tulee noudattaa.

2. Tausta, tavoitteet, keskeiset ehdotukset ja perustelut

Esitettävällä valtioneuvoston asetusmuutoksella toimeenpantaisiin neuvoston asetuksessa (EU) 2022/109 unionin vesillä ja unionin kalastusalueisiin tietyillä unionin ulkopuolisilla vesillä sovellettavien tiettyjen kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta vuodeksi 2022 annetut määräykset ankeriaan kalastuksen järjestämisestä. Lisäksi lisättäisiin kansalliseen lainsäädäntöön informatiivinen viittaus Euroopan unionin lohen kalastusta koskevaan sääntelyyn vapaa-ajankalastuksessa. Neuvoston asetusta (EU) 2021/1888, eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien Itämerellä sovellettavien kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta vuodeksi 2022 ja asetuksen (EU) 2021/92 muuttamisesta tiettyjen muilla vesillä sovellettavien kalastusmahdollisuuksien osalta sisältää tiukempia rajoituksia lohen kalastukseen kuin kansallisessa asetuksessa on tällä hetkellä kalastuslain nojalla säädetty.

Postiosoite
Postadress
Postal Address
Maa- ja metsätalousministeriö

Käyntiosoite
Besöksadress
Office

Puhelin
Telefon
Telephone

Faksi
Fax
Fax

s-posti, internet
e-post, internet
e-mail, internet

PL 30
00023 Valtioneuvosto

Hallituskatu 3 A
Helsinki

0295 16001
+358 295 16001

kirjaamo.mmm@gov.fi

Ankerias

Ankerias on Suomen vuoden 2019 uhanalaisuusluokituksessa luokiteltu äärimmäisen uhanalaiseksi kalalajiksi. Lajin elinkierto on poikkeuksellinen. Ankerias kutee Atlantin Sargassomeressä. Poikaset nousevat kuoriuduttuaan pintavesiin ja aloittavat kulkeutumisen merivirtojen mukana yli Atlantin. Saavuttuaan Euroopan rannikolle ne muuttavat muotoaan ja nousevat lasiankeriaina Euroopan länsirannikon jokisuihin. Itämeren jokiin nousevat yksilöt ovat jo hieman vanhempia kasvu- eli kelta-ankeriaita. Euroopan ankeriaat ovat kaikki samaa kantaa.

Uhanalaisuutensa ja laajan elinkierron vuoksi ankeriaan kalastusta on säännelty Euroopan Unionin toimesta pitkään. Vuonna 2007 säädettiin neuvoston asetus (EY) N:o 1100/2007 Euroopan ankeriaskannan elvyttämisestä. Asetus velvoitti jäsenmaat laatimaan ankeriaanhoitosuunnitelmat, jotta ihmistoiminnan vaikutus ankeriaan kuolleisuuteen vähenisi. Suomen ankeriaan hoitosuunnitelma valmistui vuonna 2010 ja se perustuu pitkälti istutuksilla tapahtuvaan kannan tilan parantamiseen.

Kansainvälisen merentutkimusneuvoston (ICES) neuvonanto on jo pitkään ollut, että ankeriaaseen ei tulisi kohdistua kalastuskuolleisuutta ja muunkin ihmistoiminnan aiheuttaman kuolleisuuden tulisi olla mahdollisimman pientä. Euroopan Unionin toimesta on tieteellinen neuvo huomioon ottaen arvioitu neuvoston ankeriasta koskevan asetuksen vaikutuksia, annettu lausumia sekä asetettu kiintiöasetusten yhteydessä ankeriaan kalastukseen rajoituksia, joiden on viime vuosina nähty noudattavan tiukkenevaa trendiä.

Vuonna 2018 säädettiin Suomessa ankeriaalle 4 kuukauden rauhoitusajaksi neuvoston asetuksen (EU) 2018/120 toimeenpanemiseksi. Tällöin päädyttiin asettamaan kieltä merialueen lisäksi myös sisämaahan ja kaupallisen kalastuksen ohella myös vapaa-ajankalastukseen, vaikka neuvoston asetuksen toimeenpano tällöin edellytti rauhoitusta tietyllä ajanjaksolla merialueen kaupalliseen kalastukseen.

Vuonna 2022 täytäntöön pantava neuvoston asetus (EU) 2022/109 edellyttää, että ankeriaaseen kohdistuva kalastustoiminta ICES-alueella sijaitsevilla unionin vesillä ja murtovesillä kuten jokisuihissa, rannikkolaguuneissa ja jokisuiden vaihettumisalueilla kielletään kolmen peräkkäisen kuukauden pituiseksi kaudeksi ja että kunkin asianomaisen jäsenvaltion on määritettävä kyseinen ajanjakso, jonka on ajoitettava 1 päivän elokuuta 2022 ja 28 päivän helmikuuta 2023 välille, sen varmistamiseksi, että kieltä kattaa ankeriaan suurimman vaelluksen ajankohdat. Asetus edellyttää rajoitusta sekä kaupalliseen että vapaa-ajankalastukseen merialueelle.

Ehdotetussa asetuksessa esitetään, että ankeriaskannan tila huomioon ottaen neuvoston asetuksessa määrättyjä velvollisuuksia rauhoituksen asettamisesta laajennetaan Suomen kansallisessa toimeenpanossa. Esitetyllä kalastusasetuksen muutoksella kielletäisiin ankeriaan kalastus sekä kaupallisessa että vapaa-ajankalastuksessa. Kielto asetettaisiin jatkossakin koskemaan sekä sisämaassa että merialueella tapahtuvaa pyyntiä. Ankerias rauhoitettaisiin kaikelta kalastukselta elokuun ensimmäisen ja kesäkuun 30 päivän välisenä aikana muuttamalla kalastusasetuksen 1 §:n 1 momentin 11 kohta.

Asetus annettaisiin kalastuslain 55 pykälän nojalla. 55 §:n mukaan, jos jonkin kalalajin tai -kannan lisääntyminen vaarantuu tai sen heikentyneiden kantojen suojeleminen sitä edellyttää, voidaan kyseinen kalalaji tai -kanta rauhoittaa koko maassa tai tietyllä alueella valtioneuvoston asetuksella.

Rauhoitusajan pidentämisellä ja rauhoituksen ulottamisella koskemaan myös sisämaata pyritään ankeriassaaliin vähentämiseen, koska laji on äärimmäisen uhanalainen. Luonnonvarakeskuksesta saatujen tietojen mukaan ankeriaan vaelluksen suurin huippu Suomessa on touko-kesäkuussa. Syksyn vaelluksen huippu puolestaan on elo-lokakuussa. Myös heinäkuussa tapahtuu ankeriaan vaellusta, mutta vähemmän kuin touko-kesäkuussa.

Toimeenpantavan neuvoston asetuksen sanamuoto edellyttää ankeriaan kalastuksen kieltoa vähintään elo-lokakuussa merialueelle, koska silloin on Luonnonvarakeskuksen antaman tiedon mukaan suurin vaellus neuvoston asetuksessa määritetyn ajanjakson aikana. Neuvoston asetuksen sanamuodosta huolimatta on Suomessa tarpeen asettaa rauhoitusaika myös kevään ja alkukesän vaelluksen ajankohdaksi. Koska talviaikana ei ankeriaan kalastus käytännössä ole juuri mahdollista tai se olisi muutoinkin hyvin harvinaista, esitetään yhtä yhtenäistä rauhoitusaikaa elokuun alusta kesäkuun loppuun. Rauhoitus olisi voimassa toistaiseksi, vaikka neuvoston asetus edellyttää toimeenpanoa syksyn 2022 ja alkutalven 2023 aikana. Asetus uusitaan vuosittain ja on näköpiirissä, että tulevana vuosina annetaan aikaisempien vuosien tapaan seuraavia vuosia koskevat sisällöltään saman tyyppiset määräykset.

Ankeriaan kalastusta rajoitettaisiin voimakkaasti, mutta ei kiellettäisi täysin kokonaan. Suomessa saaliiksi saadut ankeriaat ovat lähes kaikki viime vuosikymmenten aikana tehdyistä istutuksista peräisin. Kalastuksen kieltäminen kokonaan estäisi vaellusesteiden taakse istutettujen ankerioiden hyödyntämisen, vaikka nämä ankeriaat eivät voisi elvyttää kantaa kutuvaellukselle vaadittavan vaellusyhteyden puuttumisen vuoksi. Suomessa on useita vesistöjä, joista ankeriaat eivät pääse kutuvaellukselle vaan vahingoittuvat alusvaelluksen aikana patorakennelmiin. Lyhyt kalastusjakso mahdollistaisi näiden ankerioiden kalastuksen. Tämän lisäksi ankerioiden pyyntä kalastuslain 47 §:n nojalla annetuilla poikkeusluvilla, joita on ELY-keskus voi hakemuksesta myöntää vaellusesteiden yläpuolelle istutettujen ankerioiden pyyntämiseksi.

Suomessa istutetuista ankeriaista on saatavissa saaliista vielä vuosikymmeniä, koska ankerias on hyvin pitkäikäinen laji. Suomen vesistöt tarjoavat erinomaisen kasvuympäristön ankeriaille ja tuottavat suurempia ja siten arvokkaampia kudulle lähteviä ankerioiden kuin muualla Euroopassa. Tällä hetkellä kalastuksen kohteena olevat ankeriaat on istutettu noin 15-20 vuotta sitten ja tehtyjen istutusten tarkoitus on ollut lisätä ankeriassaalista. Edellä mainitusta syystä aikaisempina vuosina ei ole kiinnitetty huomiota siihen, pääsevätkö istutetut ankeriaat kutuvaellukselle ja istutuksia on tehty vaellusesteiden taakse.

Lohi

Esitettävällä asetusmuutoksella tuotaisiin esille, että EU:n neuvoston asetuksilla annetaan lohenkalastukseen vapaa-ajankalastajille velvoittavia rajoituksia, joista tulee olla tietoinen. Neuvoston asetus (EU) 2021/1888, eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien Itämerellä sovellettavien kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta vuodeksi 2022 ja asetuksen (EU) 2021/92 muuttamisesta tiettyjen muilla vesillä sovellettavien kalastusmahdollisuuksien osalta sisältää tiukempia rajoituksia lohen kalastukseen kuin mitä voimassa olevassa kalastusasetuksessa ja valtioneuvoston asetuksessa lohenkalastuksen rajoituksista kansallisesti säädetään.

Neuvoston asetuksen lohen kalastusta koskevat rajoitukset tulivat voimaan kuluvana vuonna ja koskevat vuotta 2022. Voidaan kuitenkin olettaa, että lohen kalastusta säädellään EU:n toimesta jatkossakin ja koska rajoitukset voivat vaihdella vuosien välillä, on tarpeen asiasta viitata kalastusasetuksessa.

Neuvoston asetuksessa (EU) 2021/1888 lohen virkistyskalastus (vapaa-ajankalastus) kielletään ICES osa-alueilla 22–31. Poikkeuksena on kuitenkin, että lohen vapaa-ajankalastuksessa sallitaan, että yhtä kalastajaa kohti saadaan ottaa saaliiksi enintään yksi rasvaeväleikattu lohikala päivässä. Lohen vapaa-ajankalastus kuitenkin sallitaan rajoituksetta 1 päivästä toukokuuta 31 päivään elokuuta leveyspiirin 59°30'N pohjoispuolella alueilla, jotka sijaitsevat enintään neljän meripeninkulman etäisyydellä perusviivoista. Lisäksi asetuksessa määrätään, että kaikki lohen vapaa-ajankalastuksessa saaliiksi saadut ja pidetyt eri kalalajien yksilöt tulee tuoda maihin kokonaisina. Asetuksen mukaan kansallisesti saadaan säätää tiukempia rajoituksia.

Voimassa olevan kalastusasetuksen 4 §:ssä säädetään, että vapaa-ajan kalastaja saa ottaa saaliiksi kaksi lohikala kalastajaa ja vuorokautta kohti. Edellä mainittu neuvoston asetus kaventaa tätä

mahdollisuutta ja siksi myös kalastusasetuksessa on tarpeen tuoda esille kalastajalle kaikki lohen kalastukseen vaikuttava sääntely.

Tekninen muutos

Esitys sisältää myös teknisen kirjoitusvirheen korjauksen 1 §:n 5 kohdan ruotsinkielisen version osalta. Esityksen avulla korjataan kirjoitusvirhe, joka on syntynyt vuonna 2018 asetusta uudistettaessa. Asetuksen 798/2018 ruotsinkielisen version kohdan 5 sanasta ställen puuttuu s-kirjain, joka lisätään tässä yhteydessä asetuksen ruotsinkieliseen versioon.

3. Asian valmistelu

Asetuksen muutosesitys on valmisteltu maa- ja metsätalousministeriössä virkatyönä ja se on ollut lausuntokierroksella 6.6-28.6.2022 välisenä aikana. Ennen lausuntokierrokselle laittoa neuvoston asetusten toimeenpanosta eri ratkaisuvaihtoehtoilla keskusteltiin laajapohjaisessa kalastuslain toimeenpanon seurantaryhmässä lohen osalta 17.12.2021 ja ankeriaan osalta 15.3.2022 ja 3.5.2022. Seurantaryhmä on maa- ja metsätalousministeriön asettama ja sen lisäksi on ryhmässä edustettuina ympäristöministeriö, ELY-keskukset, Metsähallitus, Luonnonvarakeskus, kalastusalan järjestöt laajasti, ympäristöjärjestöt sekä Energiategollisuus ry ja Saamelaiskäräjät.

Lausuntokierrolla annettiin lausuntoja 14 kpl. Lausunnolla olleen esitykseen loheen liittyvän informatiivista lisäystä kannatettiin lausunnoissa.

Ankeriaan osalta lausunnonle laitettussa asetulusuonnoksessa esitettiin 11 kuukauden kalastuskieltoa. Heinäkuu oli jätetty kalastukselle. Lausunnoissa esitetyt mielipiteet jakautuivat siten että ympäristöjärjestöt ja ympäristöministeriö esittivät täyskieltoa. Pohjois-Savon ELY-keskus katsoi ensisijaisesti, että ankeriaan kalastusta sisävesialueella vaellusesteiden yläpuolella ei tulisi rajoittaa lainkaan, tai rauhoituksen tulisi joka tapauksessa olla enintään voimassa olevan asetuksen mukainen. Poikkeuksena voisivat sen mukaan olla alueet, joilla on järjestetty vaellusankeriaiden pyynti ja siirto vaellusesteiden alapuolelle. Toissijaisesti Pohjois-Savon ELY-keskus katsoi, että ankeriaan kalastaminen tulisi sisävesillä sallia ainakin kesä-, heinä- ja elokuun ajan. Varsinais-Suomen ELY-keskus kannatti lausunnonle annettua asetulusuunnosta sellaisenaan. Metsähallitus esitti lausunnonle kalastusmahdollisuutta myös elokuulle.

Vapaa-ajankalastajien Keskusjärjestö kannatti esitettyä rauhoitusaikaa, mutta toivoi lisäksi pitkäsiiman käyttöön rajoituksia. Suomen Ammattikalastajaliitto SAKL ry esitti, että kalastus olisi sallittua 15.6-31.8 välisenä aikana. Kalatalouden Keskusliitto esitti, että vaellusesteen takana olevat vesialueet rajataan kiellon ulkopuolelle ja että rannikon vapaan vaelluksen alueella kalastuskieltoa voidaan laajentaa nykyisestä siten, että ankeriaan kalastus olisi kuitenkin mahdollista 15.6.–31.8. välisenä aikana. Österbottens Fiskarföbund esitti ankerioiden rauhoittamista kevään ja kesän alussa, jolloin niiden suurin vaellus tapahtuu ajanjaksona 1.10. – 31.6. Pirkanmaan kalatalouskeskus, Pirkkalan kalatalousalue ja Kokemäenjoen yläosan kalatalousalue katsoivat, että mikäli ankeriaan kalastusta katsotaan välttämättömäksi Suomessa nykyisestään rajoittaa, rajoitukset tulisi kohdentaa lähinnä niille vesialueille, joista ankeriailla on vapaa pääsy merelle.

Luonnonvarakeskus totesi lausunnonle, että esitetty rauhoitusaika kattaa ankeriaan vaelluksen vilkkaimman ajan, sillä ankeriaan vaelluksen kannalta Suomessa erityisesti touko-kesäkuu ovat tärkeää aikaa ja että syksyn tärkein vaellusajankohta elo-lokakuu on rauhoitusajankohdassa myös huomioitu. Lisäksi Luonnonvarakeskus totesi, että esitetty rauhoitusaika vähentää kalastuksen aiheuttamaa ankeriaan kuolleisuutta nykyisestä ja siltä osin lähentää kalastusrajoitusta kansainvälisen merentutkimusneuvoston suositusten mukaiseksi.

Useat lausunnonantajat toivat lausunnoissaan esille, että voimalaitospatojen ja vaellusesteiden aiheuttamaa haittaa on vähennettävä ankeriaan elinkierron osalta ja että vaellusesteiden sekä niiden aiheuttaman kuolleisuuden vaikutus ankeriaan kannalle on merkittävä.

4. Vaikutukset

Ankerias on äärimmäisen uhanalainen laji. Vaikka ankeriaskannan tilaan kohdistuvat vaikutukset ovat positiivisia, ankeriaan levinneisyys, elinkierto ja kannan tila huomioon ottaen esitettyjen rajoitusten ei uskota vaikuttavan kannan tilaan kuin hyvin vähäisesti. Toisaalta vähäinenkin kalastuskuolevuuden pieneneminen, etenkin kun se kohdistuu kannan elpymisen kannalta erityisen arvokkaisiin yksilöihin, on tärkeää.

Suomi on ankeriaan levinneisyyden reuna-alueita, joten ankeriaskannan tilaan ei Suomessa tapahtuvilla toimilla pystytä merkittävästi vaikuttamaan. Olennaisten muutosten aikaansaaminen kannan tilaan vaatisi koko elinkiertoa kohdistuvaa tarkastelua ja kalastuksen osalta toimia maissa, joissa saalismäärät ovat merkittäviä. Lisäksi kannan tilan parantaminen vaatii myös ankeriaan vaelluksen estävien nousu- ja alasvaellusesteiden tarkastelua. Vaellusyhteyden katkeamisen lisäksi ankeriaita kuolee voimalaitospatojen turpiineihin. Ankeriaan vaellusyhteyksien parantamiseen on Suomessakin lähivuosina kiinnitettävä huomiota, etenkin Kokemäenjoen vesistössä, jonne ankeriaita on istutettu useiden vuosikymmenten ajan.

Esityksen vaikutukset ankeriaan kalastukseen kohdistuisivat lähinnä sisävesien ja merialueen vapaa-ajankalastukseen, mutta ankeriaan kalastuksen ja viime vuosien saaliiden vähäisyyden vuoksi vaikutukset kalastukseen eivät olisi merkittäviä. Ankeriasta pyydetään Suomessa pitkäsiimalla, ongella, rysällä ja katiskalla. Saalis on pääasiassa vapaa-ajankalastuksesta, jossa saalismäärä on 2-10 tuhatta kiloa vuodessa. Tästä puolet pyydetään merialueelta ja puolet sisävesistä. Vapaa-ajankalastuksen saalistieto on epävarmaa, koska ankerias on harvinainen saalislaji ja Luonnonvarakeskuksen kyselytutkimusten otoskoko liian pieni ankeriaan kalastuksen selvittämiseen. Kaupallisen kalastuksen saalis sisävesistä on olematon, joitakin kymmeniä kiloja, ja merialueelta viime vuosina alle 500 kiloa vuodessa.

Suuri osa vapaa-ajankalastuksen ankeriassaaliista on sivusaalista. Ankeriaan vapauttaminen esitettynä rauhoitusaikana vähentää saalista, mutta ei muodostu esteeksi muiden kalalajien pyynnille. Esitys vaikuttaisi vähäisesti merialueen kaupalliseen kalastukseen, koska ankerias on sen osalta pääsääntöisesti sivusaalista ja saalismäärät ovat olleet pieniä. Sisävesien kaupalliseen kalastukseen ei esityksellä saalishistorian perusteella uskota olevan juuri vaikutuksia.

Seisovien pyydysten (rysät, katiskat, merrat) käyttöön ei esityksellä ole vaikutusta, koska ankeriaat voidaan vapauttaa niistä vahingoittumattomina, eikä käytön rajoittamiseen ole tarvetta. Sen sijaan pohjaan laskettavan pitkäsiiman käyttö voi olla ongelmallista, koska siima on ankeriaan pyyntiin erityisen hyvin soveltuva pyydys. Siimojen käyttö on kuitenkin melko harvinaista, joten sen käyttöä ei kiellä. Lisäksi ankeriaan suojeluarvo on 3510 euroa, joten rauhoitusaikana kalastajan ei ole taloudellisesti mielekää tavoitella sitä.

Esitys vähentäisi entisestään ankeriaalla tehtävää kalakauppaa. Sekä meressä että sisävesissä oleva rauhoitus helpottaisi kalakaupan valvontaa. Kalatukut ovat vähentäneet kotimaisen ankeriaan ostamista ja välittämistä ja kauppa on loppunut pääsääntöisesti kokonaan. Esitetty rauhoitus vahvistaa tätä trendiä.

Esityksen arvioidaan vaikuttavan ankeriaan istutuksiin niitä vähentävästi ja voi jopa lopettaa ne yksityisten osalta kokonaan. Rauhoitus nähdään jatkumona kiristyvälle sääntelylle ja kasvavalle riskille, että istutuksista ei saada kalastuksellista tuottoa lainkaan. Lisäksi esitys alentaa aikaisemmin tehtyjen ankeriasistutusten tuottoa.

Esitys tulee lisäämään ELY-keskuksille käsittelyyn tulevien poikkeuslupien määrää. Vaellusesteiden yläpuolelle istutettujen ankerioiden pyynti voidaan järjestää kalastuslain 47 §:n mukaisilla poikkeusluvilla. On nähtävissä, että poikkeuslupien avulla syntyy siirtymäaika, jolloin näitä ankeriaita voidaan pyytää heinäkuun lisäksi. Valtioneuvoston asetuksen valtakunnallisella tasolla on mahdotonta koko maanlaajuisesti määritellä, mistä ankeriaat pääsevät vaeltamaan ja mistä eivät ja tehdä sen perusteella alueelliset tarkat vesistökohtaiset rajoitukset. Poikkeusluvilla kalastusta voidaan jatkaa siellä, missä se on vaellusesteiden vuoksi perusteltua.

Esityksellä ei arvioida olevan vaikutusta tutkimukseen. Kalanäytteiden hankinta voidaan hoitaa tarvittaessa elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten myöntämällä poikkeusluvilla.

Lohen osalta esitetty muutos on lähinnä informatiivinen ja auttaa kalastajia hahmottamaan lohenkalastuksen sääntelyyn liittyvän kokonaisuuden ja siten parantaa kalastajien edellytyksiä säännösten noudattamiseen.